

PARLAMENT DE CATALUNYA

Departament d'Assessorament Lingüístic

PREVI

Tot i que és freqüent en textos jurídics, no s'ha d'emprar mai l'adjectiu *previ* sense preposició davant d'un substantiu per a formar un sintagma amb valor modal. La construcció correcta en aquests casos és «amb el [subst.] previ» o bé «fet el [subst.] previ»:

✘ La informació serà lliurada prèvia signatura d'un escrit d'acceptació.

✓ La informació serà lliurada amb la signatura prèvia d'un escrit d'acceptació.

✘ L'autorització és transmissible prèvia comunicació a l'administració competent.

✓ L'autorització és transmissible feta la comunicació prèvia a l'administració competent.

En tot cas, és aconsellable que l'adjectiu *previ* vagi sempre darrere el substantiu. Per tant, en comptes de «sense previ avís» cal dir «sense avís previ».

Igualment, convé no abusar de les frases «amb caràcter previ» o «de manera prèvia» i recórrer a l'adverbi *prèviament*, que té el mateix significat.

~ La Junta ha de dictar la resolució amb caràcter previ a la liquidació del cànon.

✓ La Junta ha de dictar la resolució prèviament a la liquidació del cànon.